

CRITICA CINEMA**Marcel·lí Borrell** / opinio@lamanyana.cat**¡Volem un fill teu, Cyrano!**

La història. València i Madrid, ahir. Fernando és un actor de 30 anys llargs i sense sort, un bon dia una antiga núvia li proposa engendrar un fill amb ella i dues amigues que volen ser mares abans no els passi l'edat, ell s'hi avé, les prenha, coneix Inma a Madrid i problemes rai...

La pel·lícula. La comèdia espanyola vol reinventar-se. Arguments i tòpics reciclats tot a cent per engrescar el personal. L'altra setmana comentava l'estrena de *Bypass*, divertida comèdia basada amb ganes de fer-se un raconet a la cartellera. Tot just va durar una setmana. *9 meses*, coproducció hispano-venecolana dirigida pel valencià Miguel Perelló (1966) presenta un adeena semblant a *Bypass*: un bon noi embolicat a viure dues vides, tenses i esgotadores, viatgeres. De València a Madrid i viceversa. En el trajecte, el tema de la dona que pren (aparentment) la iniciativa, decidint ser mare sense preocupar-se massa pel pare del fill o filla. Allò de la fèmina independent. Un concepte que mola aquests dies. Malgrat la gosa-dia inicial de la proposta temàtica, *9 meses* no està ni vint minuts per adequar-se al registre convencional de la comedieta espanyola anys 60-70. Perelló i els seus guionistes emboliquen la troca amb lleus referències a la llibertat sexual, al pes de la infantesa, a la fraternitat masculina, al bon/mal rotlló dels ac-

tors que malden per surar dins un ofici carronyer. El toc sentimental, teatral, l'aporta el fet que Fernando acabi encarnant un mentider genial: el Cyrano de Bergerac del romàntic Edmond Rostand. El problema, un dels problemes del film, rau en el ritme, el punyeter ritme de la comèdia. O allò tan difícil de definir i tan fàcil de sentir: la falta de reprís que lamenta Fernando Alonso en el seu Ferrari. Enrique Arce fa de voluntariós semental. Un rei per a quatre reines. Amb

9 meses

Director: Miguel Perelló.
Intèrprets: Enrique Arce, Anabel Alonso, Mónica Cruz, Vanesa Romero.
 Espanya-Veneçuela, 2010. 90'. Rambla Lleida.

permís del Clark Gable, esclar.

La imatge. Fernando-Cyrano esmaïperdut pels carrers nocturns, solitaris, d'un Madrid tardorenc.

La frase. "*Les dones d'aquí i ara, no som gens romàntiques*", avisa la venecolana Liliana. No voldria pecar d'ingenuïtat estúpida: ¿quan les dones han estat romàntiques, si per això s'entén tendrament amoroses?

La recomanació. Indicat per a col·leccionistes impenitents de la comèdia feta a Espanya, perdó, a la península.